

byerne er foreningslivet en afgørende faktor for samvær, videndeling, udvikling – altså livskvaliteten. Derfor undrer det mig meget, at denne vigtige del af civilsamfundet er fraværende. Det er altså ikke noget, regeringen prioriterer, må jeg konstatere.

Så har jeg nogle betragtninger over R 10. I redegørelsen præsenteres analyser af, hvordan landdistrikternes vilkår er, og af udviklingen i processen før og efter kommunalreformen. Undersøgelserne bekræfter, at landdistriktspolitikken er en aktiv del af kommunernes dagsorden, og at kommunesammenlægningen har ført med sig, at landdistriktspolitikken er blevet opprioriteret i mange kommuner. Undersøgelsen viser også, at der er stor forskel på, hvordan man i hver enkelt kommune har valgt at tilrettelægge arbejdet med en landdistriktspolitik.

Det er frivilligt for kommunerne at føre en landdistriktspolitik. Kommunerne er trængte, og der er ikke tilstrækkeligt med midler til alle tiltag. Regeringen holder kommunerne i en stram økonomisk tøjle, og der er derfor alt for få midler ude i kommunerne til alle de opgaver, der er – renovering af skolebygninger og andre offentlige bygninger, god ældreomsorg, renovering af kloaker, alt inklusive. Så det, der er frivilligt, udsættes forståeligt nok. Derfor er der en fare for, at landdistriktspolitikken nemt kan skubbes ud. Der er for mange kommuner, der ikke har en landdistriktspolitik, og det må vi have gjort noget ved.

Kl. 17:34

De lokale LAG'er ser ud som en god og vel-fungerende konstruktion de fleste steder. Samarbejdet med de regionale vækstfora er tænkt som byggestene i strukturen – det ser udmærket ud. I LAG'erne er det ildsjælene, der agerer. Det bliver de kun ved med, hvis de oplever, at der sker noget som følge af det, de laver; at der er en konsekvens; at de får noget ud af det, de gør. Ildsjæle skal nurses, ellers brænder de ud.

Men igen: I både R 10 og R 15 mangler der tanker om og fokus på kulturen. Der tænkes ensidigt i arbejdspladser og i arbejdsmarkedspolitik. Det er utroligt, når det nu så mange gange er dokumenteret, at mennesker bosætter sig dér, hvor de kan få deres børn i en god skole, og hvor der er aktiviteter for børn og voksne, altså forskellige kulturtilbud. Det er utroligt, at det her område er næsten helt usynligt i redegørelserne. Jeg medgiver naturligvis, at arbejdspladser er meget vigtige, helt klart, men jeg forstår ikke, at kulturområdet er så stedmoderligt prioriteret.

Det er ligeledes en af forudsætningerne for bosætning i landområderne. Det er uambitiøst.

Sundhed på landet er også meget, meget vigtigt. Der skal være et effektivt beredskabssystem – det halter nu, og det kan vi ikke være tjent med, os, der bor ude på landet.

Men taler vi så om landdistrikterne, ja, så henviser regeringen til udsippet »Grøn Vækst«, hvor natur og landbrug skal gå op i en højere enhed. Vi er 743.700, der bor i landdistrikterne. Efter at have modtaget svar på et af de spørgsmål, jeg har stillet i løbet af vinter og forår, ved jeg, at antallet af fuldbeskæftigede landmænd i Danmark er 17.383, og til dem kommer der andre 17.931 medarbejdere, der er på fuld tid. De 17.383 landmænd ejer tilsammen knap 50 pct. af jorden her i landet, jf. mit spørgsmål nr. 147. Det er der sådan set ikke noget odiøst i.

Det, der fylder, og som vi skal have øje for, også når vi taler landdistriktspolitik, og som jeg vil sætte til debat – det er ikke første gang – er, at erhvervet fylder meget. Der er lugtgener, der er miljøgener, der er gylle, ammoniakdampe, sprøjtegiftrester, kvælstofudledning i vandløb, CO₂-udledning. Det industrialiserede, konventionelle landbrug fylder meget, og der er forholdsvis få arbejdspladser i det.

Det er en myte, at landbruget bidrager til landets tarv med størstedelen af eksporten. Landbruget står for 11 pct. af den samlede vareeksport, står der i svar på mit spørgsmål nr. 152 fra den 16. januar 2009 til ministeren. Det er længe siden, at landbruget stod for det meste af eksporten, vi skal mere end 50 år tilbage.

Vi skal have mindsket gerne ved udledning af de forskellige stoffer fra landbrugsproduktionen for at kunne fremme forskellige andre erhverv – også større erhverv som turismen. Den måde, landbrugserhvervet er indrettet på, skal ændres, så der bliver plads til flere forskellige former for erhverv. Det ensidigt industrialiserede erhverv skal afløses af en mangfoldighed af landbrug – økologiske, store, små, heltids, deltid – det vil medvirke til mange flere typer af arbejdspladser og et grønnere liv. Vi skal have landdistrikterne op i biodiversitet, i diversitet i det hele taget. Der skal være plads til meget mere liv og natur derude, frisk luft, grønt liv, biodiversitet og bedre betingelser for at leve derude.

Vi må kræve, at ambitionsoverliggeren bliver hævet væsentligt. Regeringen må sikre levedygtighederne i landdistrikterne. Der skal føres en langt mere ambitiøs landdistriktspolitik.